

ekstraordinære Forhold forhøjes til 90 pCt., at der gives Adgang til et større Tillæg for de større Skatteydere end som hidtil 25 pCt., at det frie Skøn forhøjes til 2000 Kr., og at Fradragsbestemmelsen for Børn ændres saaledes, at man ikke sætter Grænsen ved 15 Aar, men ved 18 Aar. Jeg vil udtale min varmeste Tilslutning til, hvad det ærede Medlem, som den dygtige Kommunalmand han er, her har fremført, og hvori han i høj Grad har været Talsmand for de økonomiske Interesser og Krav, man i denne Tid møder ude i Kommunerne.

Inden jeg forlader Indenrigsministeren, vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for de blinde. Vi har alle her i Rigsdagen været enige om at komme blinde Medborgere til Hjælp. Der er ganske vist vedtaget en Lov, hvorefter den Understøttelse, der ydes blinde, ikke er Fattighjælp, men for at faa denne Hjælp skal man alligevel gaa til Sogneraadformanden eller til Fattigudvalgets Formand, eller hvad de nu alle sammen hedder, og der kommer derved et vist Fattighjælpspræg over disse Understøttelser. Jeg siger til de blinde, der har klaget til mig: I kan med fuld Ret henvende jer derom; der er ingen Skam ved at faa denne Understøttelse gennem Kommunerne. Men der er en Række Kommunalbestyrelser, navnlig paa Landet, som er meget karrige med Hensyn til Tildeling af denne Understøttelse. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt at faa faste Regler for Understøttelsen til blinde.

Endelig vil jeg nævne et Spørgsmaal, som vi sikkert ogsaa kommer til at tage op, og som det vel nok vil blive Indenrigsministerens Sag at føre frem. Det er Beklædningsspørgsmaalet. Priserne paa Klæder stiger Dag for Dag og er nu oppe paa en ganske urimelig Højde. Skulde det nu ikke være muligt ved Statsforanstaltninger, f. Eks. gennem Statens Klædefabrik eller paa anden Maade, at fremstille en Standard-Klædning, som kunde sælges til en nogenlunde rimelig Pris. Der er jo ingen Tvivl om, at det gaar her, som det er gaet i Skotøjsfabrikationen. Da jeg i sin Tid skarpt angreb den store Skotøjsfabrikant Ballin, som jeg mente med Rette, sagde han ogsaa med fuld Ret

til mig: De kan godt angribe mig, men jeg skal lægge Regnskabet frem; jeg tjener kun ganske faa Kroner paa hvert Par Støvler, jeg laver, men hvad tror De, de andre, Mellemmændene mellem mig og Forbrugerne, tjener? For et Par Støvler, som jeg tager 13 Kr. for, tager de 39 Kr. Jeg tror, det er nødvendigt ikke alene at have en Kontrol, saaledes som Regeringen har haft for Øje gennem det Lovforslag, den har forelagt, men ogsaa at vi tager Spørgsmaalet om Fremstillingen af Varerne, deres Omsætning og Udbringelse til Forbrugerne op til Forhandling og Afgørelse.

Dernæst har jeg nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Vi har jo nu faaet vedtaget en ny Retsplejeordning, der er traadt i Kraft den 1. Oktober i Aar. Efter et Krav, der fremkom fra Venstres Side, gik man ind paa at oprette de saakaldte Bitingsteder eller Retskontor-Filialer i adskillige af vore Retskredse. Det Forhold forekommer mig at være ganske urimeligt. Thybjerg Herred og Næstved Byting blev lagt sammen med Østre Flakkebjerg Herred. I Henhold til denne Sammenlægning og de nye Bestemmelser skal Politimesteren i Næstved hver Uge foretage tre Rejser til det gamle Herreds-Tingsted i Førslev. Det koster, siger man mig, hver Gang 22 Kr. til en Bil. Men der kommer ingen Mennesker. De har ingen Verdens Ting at bestille. Alene Befordringsudgiften beløber sig omtrent til halvfjerde Tusinde Kroner aarlig. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at foretage en Ændring i Loven, saaledes at vi undgaar den Art Urimeligheder.

Der er en Sag af endnu større Rækkevidde, som jeg vil bede den højtærede Justitsminister tage sig af, navnlig under Hensyn til, at vi nu har faaet indført en ny Retsplejeordning, som vi haaber, Befolkningen kan se hen til med langt større Tryghed end til den tidligere. Jeg vil sige til den højtærede Justitsminister, at det er ikke nok, vi har faaet en ny Lov om Retsplejen og faaet Offentlighed, Mundtlighed og Nævninger indført, vi maa ogsaa have revideret den fuldkommen forældede, ganske utidssvarende og urimelige Straffelov af 10. Februar 1866. Forgangen